WYNIA'S WEEK

Hoe linkse NGO's van Duitsland een dolgedraaide subsidiestaat maakten deel II

Posted on 29 mei 2025 by Wouter Roorda

In Duitsland vloeien miljarden euro's aan belastinggeld naar NGO's, die daarmee het overheidsbeleid op tal van terreinen in sterke mate bepalen. De Duitse journalist en auteur Björn Harms beschrijft in zijn in maart dit jaar verschenen boek *Der NGO-Komplex* de verstrengeling van linkse non-gouvernementele organisaties met de politiek.

Het eerste deel van mijn bespreking ging erover hoe NGO's met dat geld extreemrechts, haatspraak en discriminatie denken te bestrijden. De Duitse overheid subsidieert ook linkse NGO's op de terreinen asiel, ontwikkelingshulp en klimaat en energie. Dat is het onderwerp van dit tweede en laatste deel.

218 miljard voor asiel en opvang

Het aan dit beleid ten grondslag liggende gedachtegoed steunt op twee pijlers uit

de *critical race theory*. Deze theoretische basis van woke stelt dat alle culturen aan elkaar gelijk zijn, er geen grenzen mogen zijn en dus gelijke rechten gelden voor zowel Duitsers als immigranten. *White supremacy* houdt in dat 'witte', oude heteromannen de norm bepalen en alle anderen daardoor onderdrukken. Deze beide uitgangspunten vormen de ideologische grondslag voor het geven van miljarden euro's aan subsidies en andere vormen van financiële ondersteuning op tal van terreinen door de Duitse overheid.

De uitgaven van de federale overheid voor asiel en opvang bedroegen in de periode 2016-2024 218 miljard euro. Alleen in 2023 was het 30 miljard euro, waar nog eens 6 miljard euro van de deelstaten bijkomt. Honderden miljoenen euro's gaan elk jaar naar welzijnsorganisaties die soortgelijk werk doen als Vluchtelingenwerk in Nederland. Zij zetten zich tevens in om uitzetting van uitgeprocedeerden te voorkomen en hen onderdak te bieden.

Ook in Duitsland is een verdienmodel voor particulieren en bedrijven ontstaan rond asiel. Zo incasseerde een alleenstaande 24-jarige Syriër voor het opnemen van vijf minderjarige AMA's in zijn woning elke maand 13.000 euro. Daarnaast ontving hij betalingen zoals kinderbijslag en incidentele tegemoetkomingen voor meubels, school en dergelijke. In veel steden in Duitsland is een netwerk ontstaan van allochtone bemiddelingsbureaus die maandelijks geld incasseren voor het onderbrengen van minderjarigen bij allochtone families.

Zes van de twaalf boten waarmee NGO's mensen uit de Middellandse Zee redden en naar Europa brengen varen onder Duitse vlag. Mogelijk gemaakt dankzij een jaarlijkse bijdrage van twee miljoen euro van de federale overheid. Daarnaast ontvangt elke individuele bij United Rescue betrokken NGO elk jaar nog eens enkele tonnen. Voor de jaren 2024-2026 stelt het Duitse ministerie van Buitenlandse Zaken wederom zes miljoen euro beschikbaar.

Pro Asyl

United Rescue is opgericht door de protestantse Evangelische Kirche, die zelf ook elk jaar miljoenen overmaakt. Op de schepen wappert trots de Antifa-vlag. De vereniging *Seebrücke* bestaat uit meer dan 300 Duitse gemeenten en steden die bereid zijn om extra vluchtelingen op te nemen. Zij maken eveneens geld over aan de NGO's die vanuit een ander perspectief zich met het organiseren van veerdiensten medeplichtig maken aan mensenhandel en inbreuk plegen op de

soevereiniteit van andere staten.

In elk Bundesland functioneert een *Flüchtlingsrat*, die zich landelijk hebben verenigd in de koepelorganisatie *Pro Asyl*. *Pro Asyl* is van mening dat elke immigrant die dat wil mag blijven. Deze raden adviseren onder andere hoe de door steeds meer gemeenten verstrekte betaalkaarten in contant geld kunnen worden omgezet. In sommige steden kan dat ook bij de kantoren van linkse partijen.

Asielmigranten zetten verzorgingsstaat onder druk

De NGO *Neue Deutsche Medienmacher*innen* kreeg de afgelopen jaren 5,2 miljoen euro voor het *Handbook Germany*. Dat maakt asielzoekers niet alleen wegwijs in Duitsland, maar bevat ook tips om uitzetting te voorkomen. Zoals bijvoorbeeld dat ouders nooit zonder hun kind kunnen worden uitgewezen. De EU doneerde in 2023 tien miljoen euro om de inhoud van het handboek te verbreden en bij zoveel mogelijk organisaties onder de aandacht te brengen.

De grote aantallen asielmigranten zetten de Duitse verzorgingsstaat zwaar onder druk. Van de 5,5 miljoen mensen in de bijstand heeft 2,6 miljoen geen Duits paspoort. In 2010 waren dat van de 5,9 miljoen nog 1,3 miljoen. Onder hen veel Oekraïners. Van degenen die langer dan twee jaar in de bijstand zitten, is de meerderheid buitenlander. Ook onder degenen met een Duits paspoort bevinden zich velen van buitenlandse komaf. De uitgaven voor sociale voorzieningen zijn over de hele linie fors toegenomen in de afgelopen tien jaar.

Ondanks deze grote aantallen bijstandstrekkers werft de federale regering actief 'vakkrachten' in het buitenland. Opmerkelijk daarbij is dat aan deze vaklui geen bijzondere kwalificaties worden gesteld. Het gaat ook niet om specialistische functies. Zo werden mensen in Kenia geworven en opgeleid tot buschauffeur, terwijl bij het arbeidsbureau ruim 120.000 mensen staan ingeschreven die hier al een kwalificatie voor hebben.

Klimaatvriendelijke fietspaden in Lima

Aan ontwikkelingshulp spendeerde de federale Duitse overheid in 2022 13,8 miljard euro, welk bedrag daalt tot 10,3 miljard in 2025. Leidraad voor het beleid is het realiseren van een 'democratische, solidaire en genderrechtvaardige' samenleving.

Hiertoe subsidieert de Duitse overheid met 44 miljoen euro de aanleg van klimaatvriendelijke fietspaden in Lima in Peru. Ook geeft zij 8 miljoen euro om de energie-efficiëntie in Marokkaanse moskeeën te verbeteren en 20 miljoen euro om in Kameroen, Kenia en Senegal via het aanbod van sport genderstereotypen te veranderen. Het boek bevat tal van andere voorbeelden.

Veel ontwikkelingsprogramma's worden uitgevoerd door de overheidsorganisatie GIZ (*Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit*), waar in de leiding veelal uitgerangeerde politici worden geparachuteerd. Volgens de Duitse Rekenkamer weet niemand wat GIZ nu eigenlijk doet.

Intensief lobbyen door groene NGO's bewerkstelligde de *Atomausstieg* en voorkomt dat bestaande kerncentrales weer worden opgestart of nieuwe gebouwd. In de vorige regeerperiode moest de Grüne staatssecretaris Patrick Graichen ontslag nemen, omdat hij diverse familieleden en kennissen op sleutelposities had weten te krijgen bij staatsondernemingen en lobbyorganisaties. Graichen zelf was afkomstig van NGO Agora, dat jaarlijks miljoenen euro's ontvangt van de Climate Imperative Stichting van de Amerikaanse miljardair Hal Harvey. En daarnaast ook elk jaar drie miljoen euro van de federale Duitse overheid.

Tijdens de recente energiecrisis bestelde het federale ministerie voor milieu een studie over hoe schoon kernenergie is. Het Öko-Institut was de enige onderzoeksinstantie die voor de uitvoering in aanmerking kwam. Dit instituut is ontstaan vanuit de anti-kernenergiebeweging van de jaren zeventig. Vooraf werd als conclusie meegegeven dat kernenergie niet duurzaam is en geen redder van het klimaat. Dat was ook de uitkomst van het onderzoek.

Bewonderenswaardig werk

Om de *Energiewende* voor betrokkenen enigszins financieel rendabel te maken zijn grootschalige subsidies nodig. Voor de periode 2024-2028 gaat het alleen al om ruim 47 miljard euro om de industrie financieel op de been te houden en te stimuleren klimaatvriendelijke maatregelen te nemen. Voor bedrijven en het financieren van aanpassingen van woningen en in het verkeer bedroeg de totale financiële ondersteuning in de vorm van subsidies en belastingmaatregelen in 2024 67,1 miljard euro. Zo kreeg de Zweedse batterijfabrikant Northvolt in totaal 900 miljoen euro aan steun, om vervolgens failliet te gaan.

De inhoud van het boek van Harms zal de Nederlandse lezer niet onbekend voorkomen. De Duitse situatie lijkt extremer, maar dezelfde soort ontsporingen zijn in Nederland (en elders) ook aanwezig. Het bewonderenswaardige werk van Harms verdient dan ook internationaal navolging.

Björn Harms, ***Der NGO-Komplex, Wie die Politik unser Steuergeld verprasst****, Langen Müller Verlag, München, 2025.*